

Usiluj o to, co má věčnou hodnotu.

Jsou hodnoty dočasné a jsou hodnoty věčné. Ježíš Kristus přišel z věčnosti na zemi, aby lidem ukázal, o co mají v životě usilovat a na co mají zaměřit svoji činnost. Máme jen omezený čas cca 80 let na to, abychom si vytvořili správné priority, čeho chceme v životě dosáhnout.

Jan 6:27 Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť."

Ježíš poznal myšlení lidí. Následovali ho proto, že den předtím dostali najíst, viděli znamení, která učinil - pět ječných chlebů a dvě ryby rozmnožil pro 5000 mužů, byly tam i ženy, takže tam mohlo být 7 až 8 tisíc lidí.

Pak lidé poznali, že Ježíš má mimořádné schopnosti a chtěli ho ustanovit králem, on jim odešel na horu. Pak Ježíš přicházel po moři k učedníkům v rozbouřené vodě. Jakmile se přiblížil k lodi, tak loď se hned ocitla u břehu, ke kterému chtěli připlout.

Jan 6:18 Moře se vzdouvalo mocným náporům větru.

19 Když veslovali asi pětadvacet nebo třicet stadií, spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k lodi; zmocnil se jich strach.

20 On jim však řekl: "Já to jsem, nebojte se!"

21 Chtěli jej vzít na loď, a hned se loď ocitla u břehu, k němuž jeli.

Celá služba Ježíše Krista byla od začátku až do konce nadpřirozená. Stále dokazoval, že je Pánem nad hmotou, nad vodami, nad celým stvořením. Nepotřeboval dopravní prostředky, nepotřeboval se zabezpečovat jídlem, když to bylo potřeba, dostal všechno od Otce v pravý čas. Je přirozené, že když chodil s učedníky, tak neodmítal přirozené věci, jako je jídlo, vodu, víno, oděv. Ale nastaly chvíle, kdy tyto základní věci nebyly po ruce. Pak Pán jasně ukázal, že může doplnit jakoukoli potřebu těm, kteří mu věří.

Z toho plynou jednoduchá poučení. Když jsi zabezpečen základními potřebami, jídlem, ošacením, bydlením i financemi, tak máš za ně děkovat Bohu. Nemusíš stále Pánu připomínat, abys to měl. Ježíš řekl, že Bůh ví, že to potřebujeme, tak se nestarejte. Jenomže svět je zaměřen především na hmotné věci. Nechápe, že lidé mají usilovat o nepomíjející věci.

Ježíš řekl lidem, když se ptali, jaké skutky mají činit, aby to byly skutky Boží. On jim odpověděl.

Jan 6:29 Ježíš jim odpověděl: "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal."

30 Řekli mu: "Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?"

31 Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: `Dal jim jíst chléb z nebe`."

32 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec.

33 Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."

34 Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!"

35 Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit.

36 Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte.

37 Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven,

38 neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal;

39 a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den.

40 Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den.

Ježíš Kristus mnohokrát zdůraznil, že lidé hledají špatně a usilují o dočasné věci. Stále chtěli vidět nové skutky, nadpřirozené zázraky a stejně nevěřili. A Ježíš jim stále znovu vysvětloval, že jediný skutek, který po nich žádá je, aby celým srdcem uvěřili v Něho. Pak jim polopatisticky vysvětlil, že On je ten, který dává chléb života. Kdo v něj uvěří dostane věčný život do svého ducha a Ježíš ho vzkřísí v poslední den. Když máš víru v Ježíše Krista, pak máš všechno. Všechno je ti dostupné skrze víru. Už neuvažuješ, že něco nejde, nebo že se něco nepodaří. Ježíš Kristus je garantem úspěchu a veškerého požehnání. Věřící už nemusí stále kontrolovat, co má a co mu ještě chybí. Ve spojení s Ježem Kristem je nebe pro tebe stále otevřené a cokoliv budeš potřebovat, dostaneš v pravý čas. Jenomže lidé mají falešnou představu, jak by to měli dostat. Někdy ti Pán řekne: "Budeš muset více pracovat a více šetřit a já ti požehnám". Jindy nadpřirozeným způsobem zasáhne a dá ti potřebné prostředky, aniž bys je odpracoval.

Pro tebe nesmí být důležité, jak to Bůh učiní, ale musíš mu věřit, že to učiní.

Ježíš Kristus na zemi využíval přirozené prostředky i nadpřirozenou Boží moc. Někdy šel pěšky s učedníky, jindy jel na loďce, ale když nebyla loďka po "ruce", tak šel po vodě.

Po tom co bylo nasyceno 5000 mužů se Ježíš s nimi rozloučil a šel se modlit na horu.

Marek 6:46 Rozloučil se s nimi a šel na horu, aby se modlil.

47 A když nastal večer, byla loď daleko na moři a on jediný na zemi.

48 Spatřil je zmožené veslováním, neboť vítr vál proti nim; tu k nim před svítáním kráčel po moři a chtěl jít dál kolem nich.

49 Když ho uviděli kráčet po moři, vykřikli v domnění, že je to přízrak;

50 všichni ho totiž viděli a vyděsili se. On však na ně hned promluvil: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!"

51 Vstoupil k nim na loď a vítr se utišil. I byli celí ohromení úžasem.

Pán Ježíš je stále stejný. Jeho moc se nezměnila. Po vzkříšení řekl svým učedníkům.

Matouš 28:17 Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.

18 Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého

20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."

Ježíš disponuje veškerou mocí na nebi i na zemi, nad celým vesmírem, nad veškerým hmotným i duchovním světem. Proto nejdůležitějším tvým úkolem je se stát Jeho přítelem. Zvláštní je to, že i v té době, kdy Pán učinil neskutečné divy a zázraky, někteří pochybovali.

Proč? Neměli víru v srdci, ale jen v mysli.

Jan 6:44 Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den.

Jestliže přemýšlíš o Bohu, o věčném životě, pak bys měl vědět, že to není samo sebou, ale proto, že Bůh Otec tě přitahuje k sobě. Přichází k tobě v myšlenkách a zaměřuje tvůj zrak na duchovní věci.

Ježíš Kristus v jednom podobenství zdůraznil, jak se lidé rozhodují. Mnozí se rozhodnou pro pomíjivé věci a pro tento život, který končí smrtí.

Řekl svým učedníkům: "Nejdříve hledejte Boží království a jeho spravedlnost a ostatní vám bude přidáno". Mat. 6:33.

Matouš 13:3 I mluvil k nim mnoho v podobenstvích: "Vyšel rozsévač rozsívat.

4 Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je.

5 Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi.

6 Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla.

7 Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je.

8 A jiná zrna padla do dobré země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet.

9 Kdo má uši, slyš!"

Matouš 13:18 Vy tedy slyšte výklad podobenství o rozsévači.

19 Pokaždé, když někdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlý a vyrve, co bylo zaseto do jeho srdce; to je ten, u koho se zaseto podél cesty.

20 U koho bylo zaseto na skalnatou půdu, to je ten, kdo slyší slovo a hned je s radostí přijímá;

21 ale nezakořenilo v něm a je nestálý: když přijde tíseň nebo pronásledování pro to slovo, hned odpadá.

22 U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.

23 U koho bylo zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou."

Ježíš nevysvětloval všem výklad podobenství, ale jen těm, kteří ho následovali. Nač by měli lidé slyšet jak to vypadá v nebi nebo v pekle, když se ani nezajímají o Boha a říkají, že se mají dobře i bez Boha. Bůh se nebude nikomu vnučovat.

Ten výklad je varováním pro ty, kteří jednou už slyšeli Boží slovo a nechali ho v sobě udusit.

1. Semeno u cesty. Pro zatvrzelost srdce, nechápavost a odmítání pravdy. I když slyší Boží slovo, nepřijímají ho a nevěří mu. Proto může ďábel ze srdce vyrvat to slovo, které by je mohlo zachránit.

2. Semeno na skalnaté půdě. Lidé, kteří mají počáteční nadšení, když vidí první zázraky, jsou nadšení z nového učení. Protože nebudují víru a jsou nestálí, nevěrní, povrchní, nezakoření ve víře, proto uschnou a nevejdou do Božího království. Tito lidé zjistí, že musí pro svoji záchranu také něco udělat - zapřít sami sebe a následovat Ježíše Krista. A protože se jim NECHCE překonávat překážky a chtějí mít pokoj od lidí, aby se jim nesmáli k vůli víře, proto odpadají. Když pak jsou postaveni do konfrontace, jestli mají vyznat Ježíše před lidmi, nebo Ho zapřít, zvolí si jednodušší cestu - zaprou Ježíše. V tísní a v pronásledování se pozná jaká je víra každého člověka.

3. Semeno v trní. To jsou křesťané, kteří znají bibli, chodí na přednášky, konference i do církve, věří v Ježíše Krista, přijali křest ve vodě i v Duchu svatém, ale satan si vyžádá další zkoušky víry. Začnou pochybovat o tom, jestli je to ta správná cesta, pochybnosti o sboru, pochybnosti o zaslíbení.

Nevidí tak rychlý růst, jak si mysleli. Někteří bezbožní lidé mohou mít větší úspěchy ve financích a tak začnou pochybovat. Začnou se přizpůsobovat tomuto světu. Starosti a vábivost majetku je dostane z Boží přítomnosti. Veškerou svoji energii vloží do získávání peněz a zvyšování své životní úrovně. Ale Pán řekl, že nemůžete sloužit dvěma pánům Bohu i majetku. Musíš si uvědomit, že pokud by tě něco, nebo někdo měl odvést od věčného života, tak to musíš odmítnout i za cenu ztráty výhody v tomto světě.

4. Semeno v dobré zemi. Lidé, kteří vědí, že hlavním cílem je dosáhnout věčného života a ostatní věci jsou až druhořadé. K tomu přizpůsobí svůj čas, svoji práci i svoje zájmy. Pak jsou ochotni pracovat podle Boží vůle a přinášejí, podle svých schopností a podle míry víry, kterou mají, stonásobnou, šedesátinásobnou a třicetinásobnou úrodu. Není vždy jednoduché odmítnout světské nabídky, které jsou lákavější než se starat o Boží církev, nebo o věřící lidi. Obzvláště v naší době, kdy se nezavdčíš žádnému člověku.

Přesto jen tato čtvrtá skupina křesťanů dosáhne věčného života. Uvažuj o tom, co je důležité ve tvém životě. Co má věčnou hodnotu a co je jen dočasné.

KJ